

BETÆNKNING

AFGIVET AF

DET AF JUSTITSMINISTERIET NEDSATTE UDVALG

ANGAAENDE

REVISION AF REGLERNE OM UNDERHOLDSBIDRAGS
INDDRIVELSE OG SIKRING

KØBENHAVN
TRYKT HOS J. H. SCHULTZ A/S

1930

Ved Skrivelse af 5. April 1929 nedsatte Justitsministeriet et Udvalg til Overvejelse af Spørgsmaalet om en Revision af de gældende Regler for Underholdsbidrags Udbetaling af det offentlige og for saadanne Bidrags Inddrivelse og Sikring samt af de formelle Regler om Bidragsresolutioners Udfærdigelse.

Til Medlemmer af Udvalget beskikkedes:

Departementschef i Justitsministeriet *Aage Svendsen* som Udvalgets Formand,
Politimester *A. J. Fritsche*, Roskilde (udpeget af Politimesterforeningen),
Landstingsmand, Borgmester *Jensen-Sterns*, Storehedinge (udpeget af Den danske Købstadforening),
Kontorchef i Magistraten *S. Juul* (udpeget af Københavns Magistrat),
Amtsraadsmedlem *Chr. Krog*, Oustrup pr. Eskildstrup (udpeget af De samvirkende Sogneraadsforeninger),
Forsørgelsesinspektør *J. Lardal*, Holbæk (udpeget af Foreningen af Forsørgelsesinspektører),
Overportør *C. Mikkelsen*, Odense (udpeget af Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse),
Amtsraadsmedlem, Gaardejer *Poul Rasmussen*, Aabo pr. Stenstrup (udpeget af Amtsradsforeningen i Danmark),
Amtmand *V. Topsøe*, Sorø,
Kontorchef i Indenrigsministeriet *M. Wulff*, nu Amtmand over Hjørring Amt (udpeget af Indenrigsministeriet).

Som Sekretær for Udvalget beskikkedes Fuldmægtig i Justitsministeriet *Ernst Colov.*

Udvalgets Opgave begrænsedes senere, idet Justitsministeriet fra Socialministeriet modtog Meddelelse om, at Socialministeriet var sindet at lade udarbejde et Forslag til Lov om offentlig Forsorg, hvilket Forslag bl. a. skulde omfatte al offentlig Hjælp til Børn, ogsaa den, som det offentlige udreder forskudsvis paa Forsørgerens Vegne. Efter derom af Socialministeriet fremsat Henstilling bestemte Justitsministeriet derfor ved Skrivelse af 25. Juni 1929, at Udvalgets Arbejde skulde indskrænkes til kun at angaa den Del af de i Ministeriets fornævnte Skrivelse af 5. April 1929 nævnte Spørgsmaal, som ikke indgaar under Socialministeriets Arbejde.

Udvalget har udarbejdet det nedenstaaende Udkast til Lov om Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag tilligemed Bemærkninger til Lovudkastet, til hvis Indhold der henvises.

Udvalget har endvidere beskæftiget sig indgaaende med de gældende Regler om den Bistand, der af Politiet ydes bidragsberettigede ved Inddrivelse af Underholdsbidrag. Under Forhandlingerne herom blev det fra flere Sider fremhævet, at man savnede nærmere Bestemmelser om, hvilke Pligter der paahvilede Politiet i saa Henseende, og der fremkom Ønsker om, at der blev udarbejdet en nærmere Instruks herom for Politimestrene. Udvalget anmodede derfor Politimester Fritsche om at udarbejde Udkast til en saadan Instruks, og efter at dette Udkast af Politimester Fritsche var tilstillet Justitsministeriet, har Ministeriet sendt Udkastet til Udvalgets Erklæring. Under Behandling af Udkastet har Udvalget foretaget en Omarbejdelse af det og i den derefter fremkomne ændrede Skikkelse tilbagesendt det til Justitsministeriet som Udkast til Cirkulære til Politimestrene angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, idet man overfor Ministeriet har udtalt Ønskeligheden af, at Politimestrene instrueres i Overensstemmelse med Udkastet. Med Hensyn til Indholdet af Udkastet, henvises til Betænkningen pag. 22, hvor det til Ministeriet fremsendte Udkast findes aftrykt som Bilag 1.

Under Forhandlingerne om det fornævnte Udkast til Cirkulære er der fra alle Sider Gang paa Gang fremhævet, at det er til stor Ulempe ved Arbejdet med Efterøgningen af bidragspligtige, at Bestemmelserne i Lov om Folkeregistre ikke tilstrækkelig overholdes, jfr. herved nævnte Cirkulæreudkast Afsnit II, 1ste Stk. Udvalget har vedtaget at udtale, at man maa anse det for at være af største Betydning, at der ved hensigtsmæssigt Paalæg til de paagældende Myndigheder eller eventuelt ved Ændring i Loven om Folkeregistre drages Omsorg for en virkelig effektiv Overholdelse af Pligten til at gøre Tilmeldelse til Folkeregistrene. Udvalget har drøftet Muligheden af at give særlige Forskrifter for Førelsen af Folkeregistrene med Hensyn til bidragspligtige; man har imidlertid ikke ment at burde stille nærmere Forslag i saa Henseende, idet det er Udvalget bekendt, at der allerede fra forskellige andre Sider er rejst Spørgsmaal om Ændring af de herhen hørende Bestemmelser, og at de paagældende Henvendelser for Tiden er under Behandling i Indenrigsministeriet.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om en Ændring i de formelle Regler om Bidragsresolutioners Udfærdigelse har Udvalget nærmere drøftet de Ønsker i saa Henseende, der findes udtalt i en af Foreningen af Politimestre i Danmark til Justitsministeriet fremsendt Skrivelse af 7. December 1928, der findes aftrykt nedenfor pag. 24 som Bilag 2.

Som Resultat af disse Drøftelser er fremkommet 2 af Udvalget udarbejdede Udkast til Formularer til Bidragsresolutioner for Børn udenfor Ægteskab henholdsvis angaaende endnu ikke fødte Børn og angaaende fødte Børn. Eksemplarer af Udkastene til Formularer er fremsendt til Justitsministeriet tilligemed Udkast til Cirkulære til Overpræsidenten i København, Amtmændene og Politimestrene angaaende Udfærdigelse af Bidragsresolutioner. I Cirkulæret, der findes aftrykt nedenfor pag. 26 som Bilag 3, bestemmes det, at Underholdsbidrag i alle Tilfælde, hvor Bidraget fastsættes til Normalbidraget, ikke bør fastsættes til et bestemt Beløb, men til det for Barnets Opholdssted til enhver Tid gældende Normalbidrag, og endvidere paalægges det Overøvrighederne fremtidig at benytte de ovennævnte Formularer ved Udfærdigelsen af Resolutioner paa Normalbidraget for Børn udenfor Ægteskab. Udvalget har derimod ikke ment at burde foreslaa Ministeriet at træffe Bestemmelse, hvorved der straks sker tilsvarende Ændring i de allerede tidligere udfærdigede Bidragsresolutioner, saaledes at Bidraget ifølge disse fremtidig fastsættes til det for Barnets Opholdssted til enhver Tid gældende Normalbidrag. Man er betænkelig ved en saadan Ordning, hvis Gennemførelse vil medføre betydeligt Besvær og let vil kunne give Anledning til opstaaende

Tvivlsspørgsmaal og derhos i enkelte Tilfælde vil kunne virke ubillig. Med Hensyn til de allerede gældende Bidragsforpligtelser bør det efter Udvalgets Formening bero paa Overøvrighedens Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde, om der skal ske en Ændring i Bidragspligten.

I det fornævnte Udkast til Cirkulære angaaende Udfærdigelse af Bidragsresolutioner har Udvalget i Overensstemmelse med de under Forhandlingerne i Udvalget fra forskellige Sider derom fremkomne Ønsker foreslaaet optaget:

under Afsnit II et Paalæg om, at der i alle Sager vedrørende Underholdsbidrags Fastsettelse skal tilvejebringes Oplysninger om, hvorvidt den bidragspligtige er tilmeldt Opholdsstedets Folkeregister, og om, at eventuelle Mangler i saa Henseende foranlediges berigtigede og eventuelle Overtrædelser paatalt,

under Afsnit III en Bestemmelse, som skal sikre, at der i alle Tilfælde, hvor periodiske Bidrag fastsættes eller stadfæstes, gives Oplysning i den paagældende Overøvrighedsbestemmelse om den bidragspligtiges Fødested, Fødselsdag, Fødselsaar samt om, hvor han er forsørgelsesberettiget, medens saadan Regel nu kun gælder med Hensyn til Resolutioner om Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab, og

under Afsnit IV en Bestemmelse om, at Politiet eller kommunale Myndigheder til Benyttelse ved Inddrivelse af Underholdsbidrag skal kunne faa udfærdiget Genparter af Bidragsresolutioner.

Udvalget har haft Lejlighed til at afgive Erklæring om forskellige til Behandling i Justitsministeriet verserende Sager:

Udvalget har saaledes i en Skrivelse til Justitsministeriet udtalt sig for, at det paalægges Overøvrighederne, at de i alle Tilfælde, hvor de efter indhentede Oplysninger om en bidragspligtigs Forhold nærer Betænkelighed ved paa derom fastsat Begæring at dekretere Afsoning, skal indhente en Erklæring fra den bidragspligtiges Forsørgelseskommune, forinden Afgørelse i Sagen træffes. Ved Afgørelsen af den paagældende Sag har Justitsministeriet taget Udvalgets Henstilling til Følge, se Justitsministeriets Skrivelse af 28. Marts 1930 (Min. Tid. A. Nr. 64).

I en anden Skrivelse har Udvalget henstillet, at Overholdelsen af Paabudet i § 7 i Love Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 om, at der ved forskudsvis Udbetaling af Underholdsbidrag skal gives Underretning om Udbetalingen til den bidragspligtiges Opholdskommune, indskræpes overfor vedkommende Myndigheder. Justitsministeriet har udsendt Cirkulære herom af 11. Juni 1930.

I Anledning af en af De samvirkende Sogneraadsforeninger rejst Sag angaaende en Ændring i de gældende Bestemmelser om Forsørgerens Kommunes Refusionspligt med Hensyn til forskudsvis udbetalte Underholdsbidrag, der solidarisk er paalagt flere bidragspligtige, har Udvalget udtalt overfor Justitsministeriet, at Udvalget kunde slutte sig til det af Foreningen af Politimestre i Danmark i Sagen fremsatte Forslag om, at det paalægges Politimestrene i saadanne Tilfælde kun at begære de udbetalte Bidrag refunderede med en Anpart hos de Kommuner, i hvilke de paagældende bidragspligtige er forsørgelsesberettigede. Ogsaa her er Udvalgets Indstilling taget til Følge, se Justitsministeriets Cirkulære af 11. Juni 1930.

Udvalget har endelig vedtaget at udtale sig for, at Gebyret for Forkyndelse af Bidragsresolutioner og Forkyndelse af Udpantningskendelser angaaende Under-

holdsbidrag bortfalder. Det har i Praxis vist sig umuligt at faa dette Gebyr betalt, og skulde Indkrævningen af det gennemføres, vilde det give Anledning til et Besvær, som vilde staa i Misforhold til Gebyrets Størrelse. Der hersker derhos i gældende Ret Tvivl med Hensyn til Retten til Gebyret i visse Tilfælde.

København, i Juni 1930.

A. J. Fritsche.

Jensen-Stevns.

S. Juul.

Chr. Krog.

J. Lavdal.

C. Mikkelsen.

Poul Rasmussen.

Aage Svendsen,

Formand.

V. Topsøe.

M. Wulff.

Ernst Colov.

Udkast til Lov

om

Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag.

§ 1.

De i denne Lov omhandlede Retsmidler kommer med de i § 16 nævnte Undtagelser til Anvendelse paa alle Bidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Resolution eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilgning eller -dom paahviler en Person til nuværende eller tidligere Ægtefælle, Børn, Adoptivbørn, Stedbørn og Ægtefælles Stedbørn samt til en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde.

§ 2.

Har en Person, hvem det paahviler at yde Bidrag, eller mod hvem Sag til Ydelse af Bidrag er rejst, undladt at foretage de i Lov om Folkeregistre af 14. Marts 1924 paabudte Anmeldelser i den Hensigt derved at unddrage sig Bidragspligten, anses han med Fængsel indtil 2 Maaneder. Sagen behandles som Politisag.

Bemærkning om Forpligtelsen til at anmelde Flytning til Folkeregistrene og om Følgen af denne Pligts Tilsidesættelse optages i enhver Overøvrighedsbestemmelse, hvorved Bidrag paalægges eller Overenskomst om saadant godkendes.

§ 3.

Naar det ikke vides, hvor en bidragspligtig, der skylder forfaldent Bidrag, opholder sig, kan han fordres eftersøgt ved Politiets Bistand, om fornødent ved Efterlysning i „Danske Politiefterretninger“.

§ 4.

Øvrigheden er efter derom af Justitsministeriet nærmere givne Forskrifter pligtig paa Begæring at yde Bistand til Bidrags Inddrivelse og Sikring.

§ 5.

Bidraget kan inddrives ved Udpantning efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54.

Naar forgæves Eftersøgning af en bidragspligtig i Henhold til § 3 er foretaget, naar en Person har forladt Landet for længere eller ubestemt Tid uden at have

iagttaget, hvad der efter § 22 paahviler ham, eller naar Hensættelse i Gældsarrest i Medfør af § 23 har fundet Sted, kan Udpantning ske i den bidragspligtiges her i Landet værende Gods for det samlede Bidrag efter Overøvrighedens nærmere Bestemmelse. Med det saaledes inddrevne Beløb forholdes i Overensstemmelse med § 25. Forkyndelse af Udpantningskendelsen bortfalder i de to førstnævnte Tilfælde.

§ 6.

Skyldes der forfaldent Bidrag, kan Bidraget kræves tilbageholdt af den bidragspligtiges Arbejds- eller Tjenesteløn, uanset om Lønnen endnu ikke er forfalden.

Politimesteren (i København Magistraten, i Frederiksberg Birk Kommunalbestyrelsen) i den Politikreds, i hvilken den bidragspligtiges Arbejdssted eller vedkommende Virksomheds Kontor ligger, giver skriftligt Arbejdsgiveren Paalæg om af Lønnen at tilbageholde det forfaldne Bidrag; dog maa der paa den bidragspligtiges Begæring overlades ham det fornødne Beløb til eget og Families Underhold efter Politimesterens (i København Magistratens, i Frederiksberg Birk Kommunalbestyrelsens) nærmere Bestemmelse. Paalæget til Arbejdsgiveren skal indeholde Bemærkning om den Arbejdsgiveren i Henhold til § 9 paahvilende Forpligtelse.

Arbejdsgiveren er paa Øvrighedens Begæring pligtig at give Oplysninger om den bidragspligtiges Arbejds- og Lønningsforhold.

§ 7.

Skal der tilbageholdes Bidrag til flere bidragsberettigede, og Lønnen ikke er tilstrækkelig til, at det fulde Beløb kan tilbageholdes, fordeles det tilbageholdte Beløb forholdsvis mellem de berettigede.

I det tilbageholdte Beløb kan der ikke af andre Fordringshavere gøres Arrest eller Eksekution.

§ 8.

Overholder Arbejdsgiveren ikke det ham givne Paalæg, bliver han erstatningspligtig; for Erstatningsbeløbet kan Udpantning finde Sted efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54.

§ 9.

Forlader den bidragspligtige sin Tjeneste, er Arbejdsgiveren, hvem Paalæg efter § 6 er givet, pligtig straks at give Politimesteren (i København Magistraten, i Frederiksberg Birk Kommunalbestyrelsen) i den Politikreds, i hvilken Arbejdsstedet eller Kontoret er beliggende, fornøden Meddelelse herom, saavidt muligt ledsaget af Oplysning om, hvor den paagældende har taget Tjeneste. Vedkommende Myndighed skal derpaa saavidt muligt give den bidragsberettigede Underretning herom og eventuelt drage Omsorg for, at der gives den nye Arbejdsgiver Paalæg efter § 6.

§ 10.

Undlader Arbejdsgiveren at give de i § 6 nævnte Oplysninger, giver han urigtige Oplysninger, forsømmer han at gøre den i § 9 paabudte Anmeldelse, eller afgiver han urigtig Anmeldelse, straffes han med Bøde fra 10 Kr.

§ 11.

Reglerne i §§ 6—10 finder tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Lønninger til Tjenestemænd og andre lignende Vederlag, Ventepenge, Pensioner og lignende Understøttelser, som udredes af Statskassen, kommunale Kasser eller andre offentlige Kasser eller af private Kasser.

Hvis den bidragspligtige bor eller opholder sig i Udlandet, finder Reglerne tilsvarende Anvendelse med Hensyn til Renter af baandlagte Kapitaler og anden Rente-nydelsesret, Udbetalinger fra Stiftelser eller Legater m. v. samt Livrenter og andre Forsikringsbeløb, der udbetales af Forsikringssekskaber.

§ 12.

Den bidragspligtige kan kræves hensat til Afsoning af det skyldige Bidrag. Afsoningen sker efter Reglerne om Straf af Fængsel efter følgende Forhold:

1 Dag for hver 3 Kr., som Beløbet udgør indtil 60 Kr. inkl.

1 Dag for hver 5 Kr., som Beløbet udgør over 60 Kr. og indtil 400 Kr. inkl.

1 Dag for hver 25 Kr., som Beløbet udgør over 400 Kr.

§ 13.

Intet Beløb kan afsones i kortere Tid end 2 Dages Fængsel; iøvrigt tages der ved Afsoningen kun Hensyn til den Del af Bidragene, hvortil der svarer fulde Dages Fængsel.

Skal flere Bidrag afsones samtidig, beregnes Afsoningens Varighed efter Bidragenes samlede Beløb. Ingen kan hensættes til Afsoning i længere Tid i Løbet af et Aar end 120 Dage, selv om Afsoning begæres i Anledning af flere Bidragsforpligtelser; for det overskydende af det ved Afsoningskravets Fremsættelse skyldige Beløb bortfalder Afsoningen.

§ 14.

Afsoning kan ikke finde Sted, forinden Bidraget forgæves er søgt inddrevet ved Udpantning, medmindre Politimesteren (i København Magistraten, i Frederiksberg Birk Kommunalbestyrelsen), efter forgæves at have afkrævet den bidragspligtige Bidraget, skønner, at der ikke ved Udpantning vil kunne faas Dækning for Beløbet eller nogen Del deraf. Fremsættes der i sidstnævnte Tilfælde Indsigelse mod Fordringens Eksistens eller Størrelse, afgøres Spørgsmaalet herom ved Fogdens Kendelse.

§ 15.

Ved periodisk forfaldende Bidrag kan Afsoning ikke kræves for mindre Beløb end for Bidragene for 3 Maaneder eller den ikke dækkede Del deraf, medmindre der ikke vil paaløbe yderligere Bidrag efter den paagældende Bidragsbestemmelse; iøvrigt kan Afsoning ske for hvert enkelt Bidrag.

Afsoning af Bidrag til et Barn udenfor Ægteskab eller af Bidrag til Udgifterne ved Moderens Barselfærd og ved hendes Underhold før og efter Fødslen kan først ske 2 Maaneder efter Fødslen. Har den paagældende Mand paa dette Tidspunkt i Henhold til § 13, 2det Stk., i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 begæret Spørgsmaalet om sin Bidragspligt genoptaget, kan Afsoning ikke finde Sted, før Sagen om Bidragspligten er endelig afgjort.

§ 16.

Bidrag, der paahviler en Kvinde til hendes nuværende eller tidligere Mand eller dennes Børn eller Stedbørn, der ikke tillige er hendes egne Børn, kan ikke kræves afsonede.

Tjenestegørende værnepligtige kan ikke hensættes til Afsoning, saalænge de ligger i Tjenesten.

Har en bidragspligtig faaet anvist Arbejde efter §§ 198 eller 199 i Borgerlig Straffelov, kan Afsoning ikke kræves, saafremt han af Udbyttet af dette Arbejde yder den bidragsberettigede en saa stor Andel, som Politiet finder passende.

§ 17.

Skønnes det, at den bidragspligtige paa Grund af uforskyldt Fattigdom ikke kan udrede det skyldige Beløb, eller at Afsoningen vil medføre, at hans Familie kommer til at lide Nød, bestemmes det, at Afsoning helt skal bortfalde eller kun skal ske for en Del af Bidraget. Forinden saadan Bestemmelse træffes, skal der dog saa vidt muligt indhentes Erklæring fra den, der har fremsat Begæring om Afsoning

§ 18.

Bestemmelse angaaende Afsoning træffes af Politimesteren paa det Sted, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig, i København af Overpræsidenten.

Har den bidragspligtige været efterlyst i „Danske Politiefterretninger“ i Anledning af Bidragsforpligtelse, kan Politimesteren bestemme, at den bidragspligtiges Indbringelse af Politimesterens Afgørelse for Amtet ikke skal medføre Udsættelse af Afsoningen.

§ 19.

Afsoning af Bidrag medfører ikke Bortfald af Betalingspligt eller af de iøvrigt hjemlede Midler til Bidragets Inddrivelse eller Sikring eller af Retten til at kræve det udbetalt af det offentlige.

§ 20.

Udgifterne ved Afsoning afholdes som Delinkventomkostninger af vedkommende offentlige Kasse i den Overøvrighedskreds, i hvilken Afsoningen fuldbyrdes.

§ 21.

Retten til at benytte de i §§ 5—20 omhandlede Retsmidler vedvarer i 1 Aar efter den Dag, paa hvilken Bidraget er forfaldent, dog saaledes at det er tilstrækkeligt, at Begæring om Øvrighedens Bistand til Bidragets Inddrivelse eller om Efterøgning af den bidragspligtige er fremsat inden Udløbet af nævnte Tidsrum.

Er Begæring om Bidragets Inddrivelse eller om Eftersøgning af den bidragspligtige fremsat i rette Tid, kan Bidraget kræves afsonet, selv om der er forløbet mere end 1 Aar efter Forfaldsdagen, naar Begæring om Afsoning fremsættes uden Ophold, efter at den berettigede er blevet vidende om, at Bidraget ikke kan erholdes inddrevet.

Naar Begæring om Bidragets Udbetaling af det offentlige er fremsat i rette Tid, bevares Retten til at benytte de i §§ 5—20 ommeldte Retsmidler, selv om der er forløbet mere end 1 Aar efter Forfaldsdagen, naar vedkommende Myndigheder uden Ophold foretager de fornødne Skridt til Bidragets Inddrivelse, eventuelt dets Afsoning.

§ 22.

Vil en Person, hvem det paahviler at udrede Bidrag, forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, forinden han har opfyldt hele sin Bidragspligt, er han pligtig forinden, i fornødent Fald efter Politimesterens (i København Politidirektørens) Bestemmelse, og i det Omfang og paa den Maade, denne finder passende, at betale eller stille Sikkerhed. Hvis ingen bedre Sikkerhed kan tilvejebringes, vil personlig Kaution af to Personer, hvis økonomiske Forhold ikke er ringere end den bidragspligtiges egne, og hvis Kaution godkendes af Politimesteren paa Kautionisternes Hjemsted (i København Politidirektøren), være tilstrækkelig. Mod disse Personer haves da samme Ret og samme Tvangsmidler som mod den bidragspligtige. Kautionserklæringen afgives for Politimesteren (i København for Politidirektøren), efter at de paagældende Personer er gjort bekendte med dens Virkninger. Forinden Afgørelse i Overensstemmelse med foranstaaende træffes, skal der saavidt muligt indhentes Erklæring fra den bidragspligtiges Forsørgelseskommune.

Foranstaaende Bestemmelse kommer ligeledes til Anvendelse paa Faderen til et Barn udenfor Ægteskab, og paa den, som udenfor Ægteskab har besvangret en Kvinde, selv om Bidragspligten i disse Tilfælde endnu ikke er fastslaaet.

§ 23.

Er det sandsynligt, at en Person, hvem det paahviler at udrede Bidrag, vil forlade Landet for længere eller ubestemt Tid uden forud at have opfyldt de ham efter § 22, 1ste Stk., paahvilende Forpligtelser, kan han ved Politiets Bistand kræves fremstillet for Fogden, der, saafremt Formodningen om saadan Bortrejse findes grundet, og den bidragspligtige ikke retter for sig, ved Kendelse beslutter dennes Hensættelse i Gældsarrest. Denne vedvarer, indtil den bidragspligtige betaler eller stiller Sikkerhed, eller Beløbet er inddrevet, eller den bidragsberettigede frafalder Kravet om Arrestens Opretholdelse, eller Fogden anser Formodningen om den arresteredes Bortrejsehensigt for bortfalden; Arrestens Varighed maa dog aldrig strække sig udover 9 Maaneder, selv om der paahviler den paagældende flere Bidragsforpligtelser.

Tilsvarende Ret tilkommer Moderen til et Barn udenfor Ægteskab, selv om Faderens Bidragspligt endnu ikke er fastslaaet, samt den udenfor Ægteskab besvangrede Kvinde, der ved Attest fra en autoriseret Læge eller en praktiserende Jordemoder godtgør sin frugtsommelige Tilstand, naar Faderen har anerkendt sin Bidragspligt, eller naar hun under Eds Tilbud for Politiet opgiver, at den paagældende kan være Fader til Barnet, og der ikke foreligger Grund til at betvivle Rigtigheden af dette Opgivende. Sag angaaende Bidragspligt skal ufortøvet anlægges, hvilket kan ske ved Arreststedets Værneting; dømmes Sagsøgte førend Barnets Fødsel, har han Ret til at faa Sagen genoptaget efter Barnets Fødsel i Overensstemmelse med § 13, 2det Stk., i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908.

Omkostningerne ved Arrest efter 1ste og 2det Stk. afholdes af den bidragspligtige eller, hvis de er uerholdelige hos denne, som Delinkventomkostninger af vedkommende offentlige Kasse i den Overøvrighedskreds, i hvilken Arresten udstaas. Ved Arrest efter 2det Stk. kan Omkostningerne dog først afkræves den som Fader udlagte, naar Sagen om Bidragspligten er endelig afgjort. Frifindes i sidstnævnte Tilfælde Sagsøgte, afholdes Omkostningerne af Moderen, eller, hvis de er uerholdelige hos denne som Delinkventomkostninger efter Reglerne i 1ste Punktum.

§ 24.

Den, der vidende om Forholdene befordrer en Person, hvis Bortrejse foregaar i Strid med Bestemmelserne i §§ 22 og 23, ud af Landet, bliver ansvarlig for det Beløb, som den bortrejste burde have udredet. Mod den saaledes ansvarlige haves samme Ret og samme Tvangsmidler som mod den bortrejste.

§ 25.

Naar fremtidig forfaldende Bidrag betales eller inddrives under eet med et samlet Beløb, jfr. § 5, vil dette, for saa vidt der ikke med Overøvrighedens Tilladelse træffes anden Bestemmelse, være at indbetale ved Overøvrighedens Foranstaltning til Overformynderiet. Ved Underholdspligtens Ophør udbetales det mulig uanvendte Beløb til den bidragspligtige eller dennes Bo eller Arvinger.

§ 26.

Justitsministeren bemyndiges til under Forudsætning af Gensidighed at træffe Aftale med fremmede Regeringer om Ydelse af Bistand ved Inddrivelse og Sikring af

Bidrag, der paahviler Personer, der opholder sig her i Landet. Ministeren fastsætter de Regler, der er nødvendige til Gennemførelsen af en saadan Overenskomst, og udfærdiger Bekendtgørelse herom.

§ 27.

Denne Lov træder i Kraft den ; fra samme Tidspunkt ophæves:

Frdn. af 10. August 1798 om Underholdsbidrag til fraseparerede Hustruer,

Pl. af 28. Oktober 1805 om Underholdsbidrag til uægte Børn,

Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 15, 3die Stk., § 16, jfr. Lov Nr. 269 af 3. November 1924, og §§ 17—19,

Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 3, § 9, § 10, jfr. Lov Nr. 268 af 3. November 1924, og §§ 11—13,

Lov Nr. 127 af 15. April 1930 § 18, Stk. 1—3.

Loven er anvendelig ogsaa med Hensyn til de forinden dens Ikrafttræden begrundede Bidragsforpligtelser. Reglerne om Afsoning kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, med Hensyn til hvilke Afsoningsordre ikke er udfærdiget forinden Lovens Ikrafttræden.

Bemærkninger til Lovudkastet.

Lovudkastet har til Formaal dels i en enkelt Lov at samle Bestemmelserne vedrørende Inddrivelse og Sikring af Underholdsbidrag, der nu findes spredt paa mange forskellige Steder i Love og administrative Afgørelser, og navnlig er givet i Forbindelse med Bestemmelserne om Bidrag til Børn udenfor Ægteskab, dels at give ensartede Regler for de forskellige Arter af Bidragsforpligtelser. Bortset fra enkelte Undtagelser, for hvilke der i det efterfølgende nærmere vil blive gjort Rede, er de foreslaaede Regler i det væsentlige i Overensstemmelse med, hvad der allerede er gældende Ret og Praxis.

Angaaende de enkelte Paragraffer bemærkes følgende:

ad § 1.

De i Loven omhandlede Retsmidler kommer til Anvendelse paa alle Bidrag, der med Hjemmel i Ægteskabslovene, Lovene om Underholdsbidrag til Børn udenfor Ægteskab og Fattigloven kan paalægges, ikke alene egentlige Underholdsbidrag, men ogsaa Bidrag til Barselfærd og de særlige Bidrag til Daab, Konfirmation, Begravelse o. s. v., og Reglen er i saa Henseende i

Overensstemmelse med gældende Ret, se Justitsministeriets Skrivelse af 17. Marts 1909 (Min. Tid. A Nr. 136).

ad § 2.

Paragraffen er omtrent enslydende med Lov Nr. 130—1908 § 16, jfr. Lov Nr. 269 af 3. November 1924 og Lov Nr. 131—1908 § 10, jfr. Lov Nr. 168 af 3. November 1924.

ad § 3.

Paragraffen kommer, jfr. § 1, til Anvendelse paa Personer, hvis Bidragspligt er fastslaaet ved Overøvrighedens Resolution eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom, og som er forsvundne, være sig før eller efter Bidragets Fastsættelse. En tilsvarende Bestemmelse findes i Lov Nr. 130—1908 § 15, 3. Stykke; dog har man foreslaaet at indskrænke Reglen til kun at gælde den bidragspligtige, der skylder forfaldent Bidrag. Saalænge den bidragspligtige betaler de ham paahvilende Bidrag, bør der ikke kunne anstilles Efterøgning efter ham til Inddrivelse af fremtidige Bidrag, blot fordi den, der raader over Bidraget, ikke kender hans Opholdssted.

ad § 4.

Bestemmelsen stemmer med gældende Ret og Praxis. Med Hensyn til Ordningen udenfor København henvises navnlig til det som Bilag 1 aftrykte Udkast til Cirkulære. I København foretages Udpantning af Fogden, medens Nedlæggelse af Forbud mod Udbetaling af Løn efter gældende Ret, jfr. derimod Forslagets § 6, er henlagt til Politiet, og naar ogsaa den bidragsberettigede bor i København, henvender denne sig direkte til disse Myndigheder om Inddrivelse af Underholdsbidrag. Hvis den bidragsberettigede bor udenfor København, sendes Sagen af den paagældende Myndighed, naar det drejer sig om forskudsvis udbetalte Bidrag, til Københavns Magistrat, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 22. September 1927 (Min. Tid. A Nr. 131) og i andre Tilfælde direkte til Fogden eller Politidirektøren, jfr. Justitsministeriets Cirkulære af 21. Februar 1906 (Min. Tid. A Nr. 31). Bor den bidragsberettigede i København og den bidragspligtige udenfor København, kan den bidragsberettigede henvende sig om Bistand til Overpræsidenten i København, der da sender Begæringen videre til vedkommende Myndighed udenfor København. Det bør formentlig som hidtil være overladt Justitsministeriet at give de nærmere Forskrifter, der i det heromhandlede Øjemed er fornødne.

ad § 5.

Med Hensyn til det første og det tredje af de i Paragraffens 2det Stykke nævnte Tilfælde, i hvilke Udpantning skal kunne ske i den bidragspligtiges her i Landet værende Gods for det samlede Bidrag, findes der tilsvarende Bestemmelser i gældende Ret, jfr. Lov Nr. 130—1908 § 15, 3die Stk., og § 17, 2det Stk. og Lov Nr. 131—1908 §§ 9 og 11. Tilsvarende Regel bør imidlertid formentlig gælde, hvis den bidragspligtige forlader Landet uden at opfylde den ham paalvilende Forpligtelse til at betale eller stille Sikkerhed. Det maa ogsaa i det i § 22, 2det Stk. omhandlede Tilfælde være en Forudsætning herfor, at fornøden Overøvrighedsbestemmelse foreligger eller tilvejebringes. Derimod kan det, da den paagældende har overtraaet en ham paalagt bestemt Forpligtelse, ikke være en Betingelse, at han skylder forfaldent Bidrag. Navnlig af Hensyn til Bestemmelsens Anvendelse paa Forpligtelser, hvor det drejer sig om større Bidrag, finder man det dog hensigtsmæssigt, at det i hvert enkelt Tilfælde er Overøvrigheden, der træffer den nærmere Bestemmelse i Sagen. Naar der

ved Bidrag til Ægtefæller ikke er fastsat nogen Begrænsning i Bidragspligtens Varighed, vil det iøvrigt altid være nødvendigt, at Bestemmelse træffes af Overøvrigheden.

ad § 6.

I §§ 6—11 findes Regler om et særligt Retsinstitut til Inddrivelse af Underholdsbidrag, der almindeligvis benævnes Forbud. De nuværende Regler herom indeholdes i Frd. af 14. Oktober 1763 og Frd. af 30. Maj 1794, og Fremgangsmaaden ved dets Anvendelse findes nærmere omtalt i Kancellicirkulære af 5. December 1820, Kancelliskrivelse af 2. August 1823 og flere Bestemmelser; de foreslaaede Regler stemmer i det væsentlige med den nugældende Ret.

Det ejendommelige ved dette Institut er, at man paa Forhaand kan beslaglægge ikke fortjent Løn og lignende Indtægt, hvilket efter almindelige Regler ikke er muligt, jfr. Retsplejelovens § 511; derved udelukkes Arbejderen fra at optage Forskud paa sin Løn, forinden Bidraget er sikret. I allerede forfalden Løn, som endnu ikke er udbetalt af Arbejdsgiveren, kan der derimod efter almindelige Regler foretages Udpantning eller Udlæg; men det vil være naturligt, at der ogsaa med Hensyn til saadan Løn kan anvendes det heromhandlede lette Retsmiddel til Dækning af forfaldne Bidrag. Derimod kan der, naar Lønnen er forfalden og begæres udbetalt af den bidragspligtige (Arbejderen), ikke af Arbejdsgiveren tilbageholdes noget af den til Dækning af Bidrag, der paa dette Tidspunkt endnu ikke er forfaldne, jfr. herved Justitsministeriets Skrivelse af 19. Februar 1872 (Min. Tid. A Nr. 46).

Efter de nugældende Bestemmelser kan Forbud anvendes, selv om den bidragspligtige hidtil har opfyldt alle sine Forpligtelser, og der saaledes ikke skyldes noget Bidrag; da Retsmidlets Anvendelse imidlertid kan medføre ikke helt uvæsentlige Ulemper for den bidragspligtige, idet hans Arbejdsgiver derved faar Indblik i hans private Forhold, ligesom Arbejdsgiveren for at undgaa at indblandes i Mellemværendet mellem Arbejderen og den bidragsberettigede ofte vil føle sig fristet til at afskedige den bidragspligtige af sin Tjeneste, anser man det for rettest, at Retsmidlets Anvendelse betinges af, at den bidragspligtige er i Restance med Bidrag, saaledes som det ogsaa er foreslaaet i det som Bilag 1 aftrykte Udkast til Cirkulære; herved er en chikanøs Anvendelse af Institutet udelukket. Nyt Paalæg maa, saaledes som

det allerede nu er Praksis, gives Arbejdsgiveren, hver Gang et Bidrag forfalder.

Bestemmelsen rammer ligesom nugældende Ret al Fortjeneste, hidrørende fra personligt Arbejde eller fra Tjeneste af en hvilken som helst Art og uden Hensyn til, om Lønnen er fastsat til et bestemt Beløb eller helt eller delvis bestaar i Procenter, Andel i Overskud eller lignende.

De nugældende Regler om Fremgangsmaaden ved Forbudets Nedlæggelse findes navnlig i det ovennævnte Kancellicirkulære af 5. December 1820; efter dette skal Bidragsresolutionen ved Øvrighedens Foranstaltning af Stævningmændene forkyndes for Arbejdsgiveren, der da er pligtig at give de fornødne Oplysninger om Arbejderens Lønnings- og Tjenesteforhold; denne Forkyndelse maa dog suppleres med et udtrykkeligt Paalæg til Arbejdsgiveren om at tilbageholde Bidraget af Lønnen, se Dom i Ugeskrift for Retsvæsen 1903 S. 465. Efter Forslaget skal det imidlertid i Overensstemmelse med Cirkulæreudkastet Bilag 1 blot kræves, at Arbejdsgiveren faar skriftlig Meddelelse om Paalæget, hvorved man forudsætter, at der af Justitsministeriet udarbejdes en Formular til dette Paalæg. Dette skal naturligvis gives til Arbejdsgiveren eller den, der optræder paa dennes Vegne, og vil derfor som Regel nemmest kunne gives paa Arbejdsstedet; men i nogle Tilfælde vil en saadan Regel dog kunne volde Vanskelighed, f. Eks. hvor den bidragspligtige er forhyret med et Skib, og i saa Fald kan Paalæget gives paa Forretningens (Dampskibsselskabets) Kontor, der da maa sørge for at lade det gaa videre til den, der udbetaler Lønningen.

I København foretages Forkyndelsen for Tiden ved Politidirektørens Foranstaltning. Det findes imidlertid rettest, at denne Virksomhed fremtidig henlægges til Magistraten. I Tilfælde, hvor ogsaa den bidragsberettigede bor i København, vil Virksomheden indgaa som et naturligt Led i Magistratens Arbejde med Bidragets Inddrivelse. Det samme gælder med Hensyn til forskudsvis udbetalte Bidrag, naar den bidragsberettigede bor udenfor København, jfr. herved Bemærkningerne til § 4. Af Hensyn til Ensartetheden bør Virksomheden imidlertid i alle Tilfælde tillægges Magistraten. Det bør i København endvidere fremtidig tilkomme Magistraten at træffe Bestemmelse om, hvilket Beløb der kan overlades den bidragspligtige til hans eget og Families Underhold, medens Afgørelsen heraf vistnok efter gældende Ret tilkommer Overpræsidenten i København.

Paa Frederiksberg foreslaas de tilsvarende Beføjelser i Overensstemmelse med den der praktiserede Ordning med Hensyn til Bidrags Udbetaling af det offentlige tillagt Kommunalbestyrelsen.

ad § 7.

Til disse Regler findes ingen tilsvarende Bestemmelser i gældende Ret, men det findes rettest, at disse Spørgsmaal løses.

ad § 8.

Denne Bestemmelse stemmer med nugældende Ret; det maa være en Selvfølge, at Arbejdsgiveren ikke ved Forbudet er hindret i at gøre Fradrag i Lønnen paa Grund af Arbejderens Misligholdelse, Forsømmelser eller lignende.

ad § 9.

Paragraffen er en nærmere Udførmning af Reglen i det ved § 6 nævnte Kancellicirkulære af 5. December 1820.

Dersom Arbejdsgiveren forsømmer at gøre Anmeldelse om Flytningen eller afgiver urigtig Anmeldelse, vil der kunne paaføres den bidragsberettigede Tab derved, at der ikke bliver draget Omsorg for at nedlægge Forbud for den nye Arbejdsgiver. Der kan da være Spørgsmaal om, hvorvidt den tidligere Arbejdsgiver skal være erstatningspligtig overfor den berettigede for dette Tab. Spørgsmaalet er efter gældende Ret tvivlsomt, og man anser det for at være for haard en Regel ubetinget at paalægge ham Erstatningsansvar saaledes som i § 8; Reglens Overholdelse sikres vistnok tilstrækkelig ved et Bødeansvar, se § 10. Herved er ikke udelukket, at den paagældende Arbejdsgiver efter Lovgivningens almindelige Erstatningsregler kan blive erstatningspligtig, hvilket f. Eks. vil blive Tilfældet, naar han i Forstaaelse med den bidragspligtige afgiver urigtig Anmeldelse om dennes nye Arbejdssted for derved at opnaa, at hans Arbejdsløn ikke beslaglægges, el. lign.

I Konsekvens af Forslagets § 6 foreslaas det, at Anmeldelserne i København skal afgives til Magistraten og paa Frederiksberg til Kommunalbestyrelsen.

ad § 10.

Herom henvises til det ved § 9 anførte, idet tilføjes, at ogsaa Overholdelsen af Arbejdsgiverens Oplysningspligt efter § 6 bør sikres ved en Bødestemmelse.

ad § 11.

Som ovenfor ved § 6 bemærket har det heromhandlede Retsmiddel efter gældende

Ret sin Betydning derved, at det danner en Undtagelse fra den almindelige Regel om, at der ikke kan gøres Eksekution i endnu ikke forfalden Løn; derimod kan Retsmidlet ikke benyttes med Hensyn til saadan Løn, som ikke er Genstand for Eksekution, selv om den er forfalden, eller med Hensyn til andre Rettigheder, som er fritagne for Retsforfølgning. Dette vil i Medfør af Retsplejelovens § 513 navnlig gælde ikke udbetalt Embeds- eller Bestillingsløn eller lignende Indtægter, ikke udbetalte Ventepenge, Pensioner og hermed i Klasse staaende Understøttelser, som uddrages af Statskassen, Kommunekassen eller andre offentlige Kasser, jfr. med Hensyn til en under Københavns Kommune ansat Tjenestemands Lønning Justitsministeriets Skrivelse af 31. Marts 1927 (Min. Tid. A. Nr. 47). For yderligere at sikre Inddrivelsen af Underholdsbidrag finder man det imidlertid rimeligt at udvide Reglerne om Forbud til ogsaa at omfatte de i Paragraffens 1ste Stk. nævnte Lønninger, Pensioner og Understøttelser. Den Ulejlighed, der herved vil forvoldes de paagældende Institutioner eller private, som foretager Udbetalingen, vil kun være ringe i Sammenligning med den Værdi, det har, at der herved i mange Tilfælde kan skaffes den berettigede Sikkerhed for at kunne hæve sit Bidrag til bestemt Tid.

Med Hensyn til de i Paragraffens 2det Stk. omhandlede Indtægter, hvor ofte et særligt Hensyn til Bestemmelser truffet af Trediemand og andre særlige Hensyn gør sig gældende, findes Adgangen til at benytte Forbud at burde begrænses til Tilfælde, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig i Udlandet; man rammer herved de særlig stødende Tilfælde, der under nugældende Ret kan fremkomme, f. Eks. hvor en Person, der har baandlagt Kapital indestaaende i Overformynderiet, fra Udlandet kan hæve sine Renter her i Landet, medens Underholdsbidraget praktisk set er uerholdeligt hos ham.

ad § 12.

I §§ 12—20 findes Regler om den saakaldte Afsoning, der er et meget vigtigt Tvangsmiddel til at fremkalde Betaling af Underholdsbidrag. De nugældende Regler herom indeholdes dels i Frd. af 16. November 1836 § 5 — for Færøernes Vedkommende Lov af 28. Januar 1856 § 3 —, der foreskriver Afsoning ved Fængsel paa Vand og Brød efter en i Forordningens § 1 fastsat Skala, dels i Lov Nr. 130 — 1908 § 19 og Lov Nr. 131 — 1908 § 13, der med

Hensyn til Bidrag henholdsvis til Børn udenfor Ægteskab og til Hustruer og Ægtebørn bestemmer, at Afsoningen normalt skal ske ved Fængsel paa sædvanlig Fangekost i en Tid, der er 4 Gange saa lang som den i Frd. 1836 § 1 fastsatte; undtagelsesvis kan den dog ske ved Fængsel paa Vand og Brød, nemlig naar den hurtigere Afsoning menes at have Betydning for den bidragspligtiges Velfærd; Bidrag til Børn udenfor Ægteskab skal derhos, saafremt Faderen, naar han har Barn udenfor Ægteskab med en Kvinde, i hendes Levetid avler Barn udenfor Ægteskab med en anden Kvinde, afsones ved Tvangsarbejde i en Tid, der er 6 Gange saa lang som den i Frd. 1836 § 1 fastsatte.

Disse Regler er blevet væsentlig ændrede ved § 18 i Lov af 15. April 1930 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m.m., hvilken Lov dog endnu ikke er traadt i Kraft. Herefter skal Afsoning ske efter Reglerne om Straf af Fængsel, og Afsoningens Varighed bestemmes til det dobbelte af den Tid, der er foreskrevet for Afsoning af de i samme Lovs § 17 omhandlede Tvangsbøder, hvilket betyder en væsentlig Lempelse i Forhold til den tidligere gældende Afsoningsskala.

Den i Forslagets § 12 indeholdte Afsoningsskala er i Overensstemmelse med Reglerne i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 18 Stk. 1.

ad § 13.

Paragraffen er i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. § 18, Stk. 2.

ad § 14.

Med Hensyn til Betingelserne for Iværksættelsen af Afsoning kræves der, naar Begæringen fremsættes af den bidragsberettigede, efter den nugældende Ordning altid foretaget en forgæves Udpantningsforretning, hvorimod det ikke er tilstrækkeligt, at Politimesteren skønner, at Udpantning vil være forgæves, se Justitsministeriets Skrivelse af 18. Oktober 1901 (Min. Tid. A. Nr. 326); naar derimod Bidraget er udbetalt af det offentlige i Henhold til Lovene Nr. 130 og Nr. 131 — 1908 og refunderet af Faderens Forsørgelseskommune, og denne Kommune derefter begærer Afsoning, er det tilstrækkeligt, at Politimesteren har afgivet saadant Skøn, se Justitsministeriets Skrivelse af 26. Oktober 1901 (Min. Tid. A. Nr. 343). Da der ikke er nogen Grund til denne Forskel, og da det vil være til Let-

telse for vedkommende Myndigheder at slippe for at foretage Udpantning i saadanne Tilfælde, hvor det paa Forhaand maa antages, at Forretningen vil blive forgæves, foreslaas det, at forgæves Afkrævning i Forbindelse med Politimesterens Skøn om Bidragets Uerholdelighed ved Udpantning altid kan danne Grundlag for Afsoning. For imidlertid ikke at afskære den bidragspligtige fra at faa mulige Indsigelser angaaende Kravets Eksistens eller Størrelse undergivet juridicel Paakendelse er der tilføjet en Bestemmelse om, at dette Spørgsmaal, naar Indsigelse fremsættes, afgøres ved Fogdens Kendelse.

For Københavns og Frederiksbergs Vedkommende foreslaas Skønsgørelsen henlagt henholdsvis til Magistraten og til Kommunalbestyrelsen.

ad § 15.

For at undgaa stadig gentagen Afsoning af smaa Beløb er det i Frd. 1836 § 5 bestemt, at Afsoning ikke kan begæres for mindre end det, der staar tilbage for $\frac{1}{2}$ Aar, selv om Bidraget er fastsat for kortere Terminer, jfr. herved Kancelliskrivelse af 9. Maj 1837; denne Regel er opretholdt ved § 18, Stk. 3 i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. For Bidrag, der paalægges til enkelte bestemte Udgifter, maa det derimod antages, at Afsoning kan ske særskilt, se herved Justitsministeriets Skrivelse af 14. November 1904 (Min. Tid. A. Nr. 358). Den førstnævnte Regel medfører imidlertid f. Eks., at den bidragspligtige, hvis Bidrag forfalder maanedsvist forud, stadig kan være i Restance med 5 Maaneders Bidrag uden at befrygte Afsoning. For at imødegaa denne Ulempe foreslaas det at ændre $\frac{1}{2}$ Aar til 3 Maaneder, idet man yderligere herom henviser til Folketingsudvalgets Betænkning af 18. December 1929 over Straffelovsforslaget m. v. (Rigsdagstidende 1929—30 Tillæg B. Spalte 217—18). Med Hensyn til ikke periodiske Bidrag vil det formentlig være naturligt at bibeholde Reglen om, at Afsoning kan ske for hvert enkelt Bidrag.

Med Hensyn til Bidrag til Børn udenfor Ægteskab gør der sig særlige Hensyn gældende, sigtende til at skaffe den ubemidlede Fader en rimelig Frist til at tilvejebringe det første Halvaars Bidrag, der almindeligvis forfalder samtidig med Barselfærdsbidraget. Er Bidraget fastsat før Barnets Fødsel, kommer hertil Hensynet til, at der indrømmes den bidragspligtige en rimelig Frist til at overveje Spørgsmaalet om

Sagens Genoptagelse efter Barnets Fødsel. Det foreslaas derfor, at Anvendelsen af det særlig indgribende Tvangsmiddel, som Afsoningen er, udskydes med Hensyn til saadanne Bidrag, saaledes at Afsoning tidligst kan ske 2 Maaneder efter Barnets Fødsel. Der ydes ganske vist herved faktisk saadanne Personer, hos hvem Bidragene ikke kan erholdes ved Udpantning eller ved Beslaglæggelse af Løn, en vis Henstand, og Reglerne gør saaledes Indskrænkning i Moderns Ret og er til Dels i Modstrid med de Hensyn, der har ført til at lade Bidrag til Børn forfalde forud; da den ubemidlede Moder imidlertid som Regel vil kunne faa Bidragene udbetalt af det offentlige i Henhold til Bidragslovenes Bestemmelser, og Henstanden saaledes normalt kun kommer til at virke enten overfor vedkommende refusionspligtige Kommune eller overfor de Mødre, der ikke opfylder Lovens Trangsbestemmelser, synes der ingen Betænkelighed at kunne være herved. Lignende Betragtninger fører til den i 2det Stk. 2det Punktum foreslaaede Regel om, at Afsoningen, naar Bidragssagen er genoptaget efter Barnets Fødsel, udskydes, indtil Sagen er endelig afgjort.

ad § 16.

I Ægteskabslovene af 1922 og 1925 henholdsvis § 73 og § 8 er det fastsat, at Bidrag, der paahviler en Kvinde til hendes nuværende eller tidligere Mands Underhold, ikke kan kræves afsonede. I Paragraffens 1ste Stk. gentages disse Bestemmelser, men det foreslaas yderligere, at Kvinder fritages for Afsoning af Bidrag til deres nuværende eller fraskilte Mænds Børn eller Stedbørn, som ikke tillige er deres egne Børn, idet saadanne Bidrag er af en mere ekstraordinær Karakter end de Bidragsforpligtelser, der paahviler en Kvinde til hendes egne Børn.

Med Hensyn til 2det Stykke bemærkes, at Afsoning ikke kan ske, saalænge den bidragspligtige ligger i Tjenesten som menig Soldat, men naar han hjemsendes, kan Afsoning begæres ogsaa for saadanne Bidrag, som er forfaldne under hans Militærtjeneste, se Kancelliskrivelse af 6. Juni 1822 og 4. August 1846. Derimod haves der i nu gældende Ret vistnok ingen Hjemmel for at fritage militære Befalingsmænd for Afsoning. Det afgørende Kriterium synes at burde være, om den paagældende bidragspligtige er indkaldt værnepligtig — uden Hensyn til, om han er Befalingsmand eller menig — eller om han er fast ansat, enten som Officer, Officiant eller dermed ligestillet. I førstnævnte Tilfælde er det en naturlig

Følge af Statens Ret til at kræve Militærtjeneste af den paagældende, at den private Ret til at kræve Afsoning maa vige, saa længe Tjenesten varer, og Begrænsningen i den private Ret er i dette Tilfælde normalt indskrænket til kortere Perioder. Er derimod den bidragspligtige fast ansat i Militæretaten, gør der sig for hans Vedkommende ikke andre Hensyn gældende end ved alle andre Tjenestemænd, og en Undtagelsesregel vilde her bevirke en stedsevarende Indskrænkning i den berettigedes Ret. Man foreslaar derfor, at alene tjenestegørende værnepligtige fritages for Afsoning, medens fast ansatte Militærpersoner undergives de sædvanlige Regler. I Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 460 af 28. Oktober 1922 udtales det, at det skal have sit Forblivende ved den gældende Ordning, hvorefter Afsoningsordre for Militærpersoner alene gives af de militære Myndigheder. Udvalget har imidlertid ikke ment, at der er Grund til at opretholde denne Særordning, og der er derfor ikke i § 18 stillet noget Forslag om en særlig Ordning i saa Henseende for Militærpersoner. De eventuelt nødvendige Bestemmelser om forudgaaende Forhandling med eller Meddelelse til de militære Myndigheder kan fastsættes ad administrativ Vej.

Bestemmelsen i Paragraffens 3die Stk. er optaget fra § 18, Stk. 3, i Lov om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m. Iøvrigt bemærkes, at Paragraffen ikke udtømmende opregner de Personer, som ikke kan hensættes til Afsoning, idet det — selv bortset fra Reglen i § 17 — er en Selvfølge, at heller ikke sindssyge og aandssvage Personer, Straffefanger etc. kan hensættes til Afsoning.

ad § 17.

Med Hensyn til Adgangen til paa Grund af den bidragspligtiges økonomiske Forhold at undlade at give Afsoningsordre eller kun dekretere Afsoning for en Del af Beløbet gælder ret uensartede Regler. Naar Afsoningsbegæring fremkommer fra den private til Bidraget berettigede, kan man med Hensyn til Bidrag til Børn udenfor Ægteskab efter Lov Nr. 130 — 1908 § 19, jfr. Justitsministeriets Skrivelse af 21. September 1909 (Min. Tid. A. Nr. 343) fritage Faderen helt eller delvis for Afsoning, dersom han er Familieforsørger, og det skønnes, at han ikke kan udrede hele det skyldige Bidrag, uden at hans Familie kommer til at lide Nød; med Hensyn til Bidrag til Hustruer og Ægtebørn kan Øvrigheden i tilsvarende Tilfælde efter

Lov Nr. 131 — 1908 § 13 fritage for Afsoning, selv om den bidragspligtige ikke er Familieforsørger, naar det skønnes, at han paa Grund af særlige Omstændigheder ikke er i Stand til at udrede Bidraget. Men ved Siden af disse Bestemmelser gælder vedblivende, se Justitsministeriets Skrivelse af 8. December 1914 (Min. Tid. A. Nr. 207), for det Tilfælde, at Afsoningsbegæringen fremsættes af Fattigvæsenet, Reglerne i Kancellicirkulære af 10. Juni 1828, hvorefter Afsoning „i intet Tilfælde bør dekretes, hvor den paagældende uden egen Brøde, Dovenskab eller anden Forsømmelse fra sin Side ved virkelig positiv Fattigdom er sat ud af Stand til at udrede Bidraget“, jfr. endvidere herved Justitsministeriets Cirkulærer af 11. Maj 1925 og 29. Januar 1926 (Min. Tid. A. Nr. 70 og 8).

I det af Regeringen i Aaret 1906 forelagte Lovforslag angaaende Børn udenfor Ægteskab var der i § 15 optaget en Bestemmelse om, at Afsoning, selv om Begæring fremkommer fra Moderen, ikke kan finde Sted, dersom Overøvrigheden skønner, at uforskyldt Fattigdom er Aarsag til Betalingens Udeblivelse; se Rigsdagstidende 1906—07, Tillæg A. Sp. 3159—60; men under Rigsdagsforhandlingerne udgik denne Bestemmelse paa Foranledning af Landstingsudvalget; se Rigsdagstidende 1907—08, Tillæg B. Sp. 2075—76 og 2084 og Landstingets Forhandlinger Sp. 1420, og dette accepteredes af Folketinget, idet det i Udvalgets Betænkning fremhæves, at man gaar ud fra, at nævnte Kancellicirkulære vedbliver at staa ved Magt, og at man da ikke lægger synderlig Vægt paa, om den af Landstinget udstemte Bestemmelse bliver genoptaget; se Rigsdagstidende 1907—08, Tillæg B. Sp. 3389.

Idet man maa anse det for rimeligt, at der gælder ensartede Regler for alle Arter af Bidrag og uden Hensyn til, af hvem Afsoningsbegæringen fremsættes, foreslaar man, at der i Almindelighed gives Adgang til at fritage for Afsoning, helt eller delvis, naar det skønnes, at den bidragspligtige ikke kan betale paa Grund af uforskyldt Fattigdom, eller at Afsoningen vil medføre, at hans Familie vil komme til at lide Nød. Denne Regel bygger paa de nu gældende Bestemmelser, og herved vil Kancellicirkulæret af 10. Juni 1828 blive absorberet. Bestemmelsen hjemler naturligvis ogsaa Øvrigheden Ret til at give Henstand med Betalingen eller betingelsesvis Fritagelse, f. Eks. paa Vilkaar, at en Del af det skyldige Beløb skaffes til Veje eller lignende, hvilket ogsaa kendes i den nuvæ-

rende Praksis. I Overensstemmelse med nugældende Praksis foreslaas det dog, at der, forinden Bestemmelse om hel eller delvis Fritagelse for Afsoning træffes, indhentes Erklæring fra den, der har fremsat Begæring om Afsoning, hvorved der ofte vil erhverves Oplysninger af Betydning om den bidragspligtiges Forhold.

ad § 18.

Efter nugældende Praksis udfærdiges Afsoningsordrer i København af Overpræsidenten, udenfor København af Amtmanden. Spørgsmaalet om udenfor København at henlægge denne Myndighed fra Amterne til Politimestrene har flere Gange været rejst. Det kan saaledes nævnes, at Administrationskommissionen har beskæftiget sig med Spørgsmaalet, jfr. Bemærkningerne herom i Kommissionens 2den Betænkning af 1924 pag. 164. Medens et Mindretal ansaa det for rettest, at Myndigheden henlagdes til Politimestrene, mente Kommissionens Flertal af forskellige i Betænkningen nærmere fremhævede Grunde ikke at kunne tilraade denne Ordning. Senere har Foreningen af Politimestre i Danmark i en Skrivelse til Justitsministeriet af 10. August 1928 foreslaaet, at Meddelelsen af Afsoningsordrer henlægges til Politimestrene.

Henlæggelsen af Afgørelsen i disse Sager til Politimestrene vil i høj Grad bidrage til at fremme disse Sagers hurtige Behandling og Afgørelse. Dette er saa meget vigtigere, som det ofte i Praksis viser sig, at de mere erfarne bidragspligtige gør sig usynlige straks efter Afhøringen i Anledning af en Afsoningsbegæring og følgelig er forsvundne, naar Afsoningsdekretet foreligger fra Amtet. I saadanne Tilfælde vil Sagens Forelæggelse for Amtet altsaa kunne medføre, at Afsoningens Fuldbyrkelse udskydes i kortere eller længere Tid og endogsaa, at Afsoningen slet ikke bliver fuldbyrdet. Den bidragspligtiges Forsvinden paa dette Tidspunkt vil derimod normalt kunne forhindres, naar det er Politimesteren, der giver Afsoningsordre.

Udvalget finder ikke, at der gør sig virkelige Betæneligheder gældende ved Indførelsen af en saadan Ordning. Politimestrene vil lige saa godt som Amterne kunne udøve det fornødne Skøn, og Erfaringen viser da ogsaa, at Amterne næsten altid følger de af Politimestrene afgivne Indstillinger i saadanne Sager. Hensynet til de interesserede, paa den ene Side den bidragspligtige og paa den anden Side den til Bidraget berettigede, er formentlig tilstrækkelig sikret

gennem Adgangen til at paaanke Politimesterens Afgørelse til Amtet.

Det foreslaas derfor, at Bestemmelsen angaaende Afsoning skal træffes af Politimesteren paa det Sted, hvor den bidragspligtige bor eller opholder sig. Med Hensyn til København har man derimod foreslaaet at blive staaende ved den nugældende Ordning, hvorefter Afsoningsordrer udfærdiges af Overpræsidenten. I en fra Overpræsidenten i København modtaget Erklæring har denne fraraadet at foretage en Ændring i den gældende Ordning, idet han nærmere har gjort Rede for de Grunde, der taler for at bevare denne. Det anføres, at medens det udenfor København er Politimestrene, der udfører hele det forberedende Arbejde i Afsoningssager, har Politiet i København — bortset fra Optagelsen af en kortfattet skematisk Afhøring om den bidragspligtiges økonomiske og andre i Betragtning kommende Forhold — praktisk talt intet at gøre med det forberedende Arbejde, idet Overpræsidiets i vidt Omfang selv fremskaffer det til Sagernes Oplysning nødvendige Materiale, hvorhos der ofte i Overpræsidiets Arkiv fra tidligere Sager findes Oplysninger af Betydning for Sagernes Behandling. Politiets Medvirken i disse Sager findes herefter ikke at være af en saadan Beskaffenhed, at Politiet derved erhverver nogen Opøvelse i at bedømme og afgøre de Spørgsmaal, der danner Kernen i disse Sagers Behandling. Det anføres endvidere, at Sager om Afsoning hyppigt vil give Anledning til Spørgsmaal om Ændring i Bidragspligten, hvortil Overpræsidentens Medvirken alligevel udkræves. Københavns Magistrat har ligeledes udtalt sig for, at Dekretering af Afsoning ogsaa fremtidig forbliver hos Overpræsidenten. I en fra Politidirektøren i København modtaget Erklæring har denne derimod udtalt sig for, at denne Beføjelse fremtidig henlægges til ham. Udvalget har imidlertid under de foreliggende Omstændigheder ment at burde slutte sig til det af Overpræsidenten og Magistraten indtagne Standpunkt.

Bestemmelsen i 2det Stykke er en ny Regel, der tilsigter at hindre, at den bidragspligtige unddrager sig Afsoningen ved efter at have paaklaget Afsoningskendelsen at gøre sig usynlig. Billighed taler dog for kun at anvende Bestemmelsen paa bidragspligtige, der har været efterlyste i Anledning af Bidragsforpligtelse.

ad § 19.

Bestemmelsen svarer til nugældende Ret, se Lov Nr. 130 - 1908 § 19, Lov Nr.

131 - 1908 § 13 og Justitsministeriets Skrivelse af 11. Maj 1909 (Min. Tid. A Nr. 210).

ad § 20.

Paragraffen er i Overensstemmelse med nugældende Ret, se Justitsministeriets Skrivelse af 10. December 1879 (Min. Tid. A. Nr. 203). Hvis en bidragspligtig fra en Overøvrighedskreds paa Grund af Pladsmangel eller af andre Grunde hensættes i et under en anden Overøvrighedskreds hørende Arresthus efter eller uden Aftale mellem de to Overøvrigheder, kan dette dog ikke medføre, at Udgiften kommer til at paahvile den Overøvrighedskreds, hvori Arresthuset er beliggende.

ad § 21.

Det stemmer med nugældende Ret, at de særlige Inddrivelsesmidler kun bevares 1 Aar efter Forfaldsdagen, se Pl. af 28. Oktober 1805 og særlig om Udpantning Retsplejelovens § 597, 1ste Stk.; den sidste Dag, paa hvilken Retsmidlerne kan anvendes, bliver saaledes Aarsdagen for Forfaldsdagen. At Forældelsen afbrydes ved, at Øvrighedens Bistand til Bidragets Inddrivelse forlanges, er ligeledes — dog bortset fra Udpantning, se herom fornævnte Bestemmelse i Retsplejeloven og Højesteretsdom i Ugeskrift for Retsvæsen 1896 S. 1025, jfr. 1895 S. 397 — stemmende med nuværende Ret, og Begæring om Efter søgning af den bidragspligtige bør ligeledes bevirke, at Retsmidlerne bevares, idet den forpligtedes Forsvinden ikke bør hindre den berettigedes Retsnydelse. Ogsaa Reglen i 2det Stykke om, at Afsoning kan anvendes selv efter Udløbet af det paagældende Aar, naar Begæringen herom fremkommer i Kontinuation af en i rette Tid fremsat Begæring om Inddrivelse, svarer til, hvad der nu antages at gælde i Praksis, ligesom Bestemmelsen i 3die Stykke om, at ogsaa Bidragets Udbetaling af det offentlige kan have afbrydende Virkning, naar blot Sagen fremmes behørig hurtig, er stemmende med Retsplejelovens § 597, 2det Stk.

ad § 22.

Paragraffen indeholder Regler om den Fremgangsmaade, som vil være at iagttage af en Person, hvem det paahviler at udrede Bidrag, jfr. § 1, naar han vil forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, og ifølge 2det Stk. kommer samme Regel til Anvendelse paa Faderen til et Barn udenfor Ægteskab (d: en Mand, der kan tilpligtes at svare Bidrag til Barnet) eller

den, der har besvangret en Kvinde udenfor Ægteskab (d: staaet i Forhold til hende paa Undfangelsestiden), selv om Bidragspligten i disse Tilfælde endnu ikke er fastslaaet; den paagældendes blotte Forpligtelse bør medføre, at han ikke maa forlade Landet for længere eller ubestemt Tid, uden at han har afviklet eller sikret sine Forpligtelser overfor sit Barn og dettes Moder.

De nærmere Regler svarer i det væsentlige til de nugældende i Lov Nr. 130—1908 § 17, 1ste Stykke. Af Ændringerne mærkes særlig, at det foreslaas, at Bestemmelsen angaaende Sikkerhedsstillelsen henlægges fra Overøvrigheden til Politimesteren (i København Politidirektøren), og at de samme Myndigheder skal godkende Kautionsisterne. Efter nugældende Ret godkendes Kautionsisterne af det kommunale Raad i Faderens Forsørgelseskommune. Da Sager af denne Art altid maa fremmes med størst mulig Hurtighed, idet de næsten altid først ordnes, naar den paagældende lige staar i Begreb med at forlade Landet, men standses efter §§ 22—23, og da det ofte kan tage meget lang Tid at udfinde en Persons Forsørgelseskommune, og det, selv om denne kendes, i enkelte Tilfælde kan være upraktisk, at man er nødt til at sætte sig i Forbindelse med den, har man foreslaaet, at Godkendelsen gives af Politimesteren paa Kautionsisternes Hjemsted; med denne vil det altid være let for Fogden, til hvem Begæring om Arrest efter § 23 er rettet, at komme i hurtig Forbindelse, for Eksempel pr. Telefon, og Afgørelsen kan da ventes langt hurtigere end efter den nugældende Regel, hvortil endvidere kommer, at det allerede efter gældende Ret er Politimesteren (Politidirektøren), der modtager Kautionserklæringen. Det foreslaas dog, at der, forinden Afgørelse træffes, saavidt muligt skal indhentes Erklæring fra den paagældende Forsørgelseskommune.

ad § 23.

I § 23 findes Reglerne om Adgang til at holde en Person tilbage, naar han vil forlade Landet i Strid med § 22. Retten efter § 23, 1ste Stk. tilkommer enhver bidragsberettiget. Dersom Bidragspligten endnu ikke er fastslaaet, kan ifølge 2det Stk. Retten derimod kun benyttes af Moderen eller den besvangrede Kvinde. I denne Henseende stemmer Reglerne overens med de nugældende Regler i Lov Nr. 130—1908 § 17, 2det—4de Stykke, og disse Bestemmelser er ogsaa iøvrigt i alt væsentligt lagt til Grund. Af reelle Ændringer mærkes, at det udtrykkelig er udtalt, at

Arrestens Varighed aldrig kan udstrækkes ud over 9 Maaneder, selv om der paahviler den forpligtede flere Bidragsforpligtelser; efter nugældende Lov kan det være tvivlsomt, hvorledes dette Spørgsmaal skal afgøres. Naar den fastsatte Frist er udløbet, kan der ikke længere lægges Hindringer i Vejen for den bidragspligtiges Afrejse af dem, der forinden hans Arrestation havde Krav paa ham; men hvis han opgiver Rejsen og forbliver her i Landet og derefter paadrager sig nye Bidragsforpligtelser, er det ikke udelukket, at han ved en senere paatænkt Afrejse kan tilbageholdes af Hensyn til saadanne Forpligtelser.

Ved Lov Nr. 130—1908 § 17, 3die Stykke, er der for det Tilfælde, at Bidragspligten ikke er behørig fastslaaet, fastsat den Begrænsning for Kvindens Ret til at holde Manden tilbage, at kun den Kvinde, der første Gang er besvangret udenfor Ægteskab, har denne Ret. Grunden til denne Begrænsning maa vistnok søges i, at man har ment, at, naar Kvinden tidligere har været besvangret og saaledes maa anses for at være mere usædelig, er hun antagelig mindre paalidelig i sine Angivelser af, hvem der kan være Fader til Barnet, og hendes blotte Opgivende — selv om det er under Ed — bør da ikke være tilstrækkeligt Grundlag til at holde den paagældende Mand tilbage. Denne Afgrænsning er dog ret vilkaarlig, idet man f. Eks. medtager Kvinder, der har været løsagtige, naar de blot ikke tidligere har været besvangrede, uagtet der ikke kan tillægges saadannes Opgivender stor Troværdighed, men udelukker en Kvinde, der kun har staaet i Forhold til een Mand, hvis hun tidligere har været besvangret af ham, skønt Faderskabet i dette Tilfælde maaske er ret utvivlsomt, f. Eks. hvis de har levet sammen som Mand og Hustru. Man mener derfor at komme til et retfærdigere Resultat ved at lade denne Begrænsning udgaa; men til Gengæld bør Fogden i dette Tilfælde til en vis Grad kunne skønne over, om der kan tillægges Kvindens Opgivende Troværdighed, saaledes at han, hvis der foreligger Grund til at betvivle Rigtigheden af hendes Opgivende, kan nægte at hensætte den paagældende i Varetægtsarrest; herved vil det bl. a. kunne komme i Betragtning, om det kan oplyses, at Pigen har været løsagtig, idet hendes Evne til at erindre Tidspunktet for Samlejerne med de forskellige Konkumbenter da maa anses for svækket.

Ifølge Lov Nr. 130 - 1908 § 17 afholdes Omkostningerne ved Arresten af den bidragspligtiges Forsørgelseskommune med

Fattighjælps Virkning for ham. Hvis Sagsøgte i det i 2det Stykke omhandlede Tilfælde frifindes, afholdes Arrestomkostningerne af Moderens Forsørgelseskommune med Fattighjælps Virkning for hende, men saaledes at hendes Forsørgelseskommune har Ret til at faa sine Udlæg refunderet efter Reglerne i Fattiglovens § 27.

Da disse Bestemmelser ikke synes at være overensstemmende med Begrebet „Fattighjælp“ i dansk Ret, dels fordi det — bortset fra en enkelt Undtagelse, se Fattigloven af 9. April 1891 § 56 — er en frivillig Sag, om man vil modtage Fattighjælp, dels fordi vedkommende Moder ikke efter Fattiglovgivningen har nogen Forsørgelsespligt overfor den, hun udlægger som Fader til sit Barn, vilde man anse det for rettest, at de paagældende Udgifter, saafremt de ikke dækkes af henholdsvis den bidragspligtige og Moderen, afholdes som Delinkventomkostninger i Lighed med Udgifterne ved Afsoning, jfr. Forslagets § 20.

ad § 24.

Paragraffen svarer til Lov Nr. 130—1908 § 18; der har i Praksis været rejst Tvivl om, hvorvidt denne Bestemmelse alene rammer Personer, der driver Befordring som Næringsvej, eller ogsaa Personer — i Reglen Slægtninge eller andre nærstaaende — der ved økonomisk Bistand sætter den bidragspligtige i Stand til at forlade Landet. Hvis Bestemmelsen overhovedet skal have nogen praktisk Betydning, maa den omfatte ogsaa den sidstnævnte Gruppe Personer, som netop er dem, der kan formodes at vide Besked med Faderens personlige Forhold, og for at undgaa Tvivl er der derfor foretaget en Redaktionsændring. Endvidere har man — ligeledes for at afskære Tvivl — tilføjet en Regel om, at man overfor disse Personer, der ved at hjælpe Faderen ud af Landet i Strid med hans Forpligtelse efter § 22 bliver tvungne Kautionister for ham, har samme Stilling som overfor de i § 22 nævnte Kautionister.

ad § 25.

Bestemmelsen svarer til Dels til Lov Nr. 130—1908 § 17, 5te Stykke, men foreslaas nu som gældende for alle Tilfælde, i hvilke fremtidig forfaldende Bidrag betales eller inddrives under eet med et samlet Beløb.

ad § 26.

For saa vidt angaar Finland, Norge og Sverige foreligger der allerede et af

den danske Familieretskommission i For-
 ening med tilsvarende Kommissioner i de
 andre Lande udarbejdet, i 1929 offentlig-
 gjort Udkast til en Konvention angaaende
 Inddrivelse af Underholdsbidrag, og saa-
 fremt den Konvention, der kan forventes
 afsluttet paa Grundlag af dette Udkast,
 faar Retskraft inden nærværende Lovfor-
 slags Ikrafttræden, vil den i denne Para-
 graf foreslaaede Bestemmelse for Tiden
 være uden væsentlig Betydning i Forhold
 til de nævnte Lande. Det maa imidlertid
 i al Almindelighed anses for ønskeligt, at
 Justitsministeren paa et Omraade som det
 her omhandlede har en almindelig Bemyn-
 digelse til at slutte Aftale med fremmede
 Regeringer som foreslaaet.

ad § 27.

Ved Lovens Ikrafttræden vil alle ældre
 Lovbestemmelser om Retsmidler til Inddri-
 velse og Sikring af Underholdsbidrag m. v.
 bortfalde, selv om de ikke er udtrykkelig
 nævnt i Paragraffen, idet det er fundet
 uforment udtrykkelig at ophæve alle de
 Bestemmelser herom, der maatte findes paa
 forskellige Steder i Lovgivningen, saasom
 i Ægteskabslovene af 1922 og 1925 hen-
 holdsvis § 73 og § 8.

Reglerne om Afsoning synes det natur-
 ligst at give tilbagevirkende Kraft og-
 saa paa Bidrag, der er forfaldne før Lo-
 vens Ikrafttræden, naar blot ikke Afsonings-
 ordren er udfærdiget, jfr. ogsaa § 19 i Lov
 om Ikrafttræden af Borgerlig Straffelov m. m.

Cirkulære til Politimestrene angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag.

I.

Justitsministeriet fastsætter herved følgende Bestemmelser angaaende den Bistand, der af Politiet vil være at yde de bidragsberettigede ved Inddrivelse af Underholdsbidrag, som i Henhold til Overøvrighedens Resolution eller en af Overøvrigheden godkendt Overenskomst, Separations- eller Skilsmissebevilling eller -dom paahviler en Person til nuværende eller tidligere Ægtefælle, Børn, Adoptivbørn, Stedbørn og Ægtefælles Stedbørn samt til en udenfor Ægteskab besvangret Kvinde.

A. Bidrag, der er udbetalt forskudsvis af det offentlige.

Naar Politiet fra den Myndighed, der har udbetalt Bidraget, modtager Begæring om dettes Afkrævning eller Inddrivelse hos den bidragspligtige, afkræver Politiet straks denne Beløbet. Hvis Bidraget ikke betales ved Afkrævningen, og Beløbet skønnes uerholdeligt ved Udpantning, eller forgæves Udpantning har fundet Sted, skal Politiet straks skriftlig give den bidragspligtiges Arbejdsgiver Paalæg om at tilbageholde det nu forfaldne Bidrag i den bidragspligtiges Løn.*) Samme Fremgangsmaade skal iagttages, naar Politiet efter forskudsvis Udbetaling af et Bidrag afkræver den i samme Politikreds boende bidragspligtige det udbetalte Bidrag.

Ved Afkrævningen affordres der den bidragspligtige de i Justitsministeriets Cirkulære Nr. 200 af 8. December 1928 omhandlede Oplysninger om, hvorvidt han er Medlem af en anerkendt Arbejdsløshedskasse og om hans Nummer i Kassen.

Paa Begæring af den bidragspligtige kan Politiet bestemme, at kun en Del af Bidraget skal indeholdes i den bidragspligtiges Løn. *Til Vejledning* ved Afgørelsen af, hvor stor en Del af Lønnen, der kan tilbageholdes til Dækning af en Bidragsforpligtelse kan anføres, at det, naar den bidragspligtige ikke er Familieforsørger, i Almindelighed vil være passende, at der tilbageholdes indtil $\frac{2}{3}$ af Lønnen, hvis den bidragspligtige har fri Kost og Logi, og indtil $\frac{1}{3}$ af Lønnen, hvis han ikke har fri Kost og Logis. Er den bidragspligtige Familieforsørger, maa det nøje undersøges, om det under Hensyn til Familiens samlede Indtægt, Antallet af uforsørgede Børn, Familie-medlemmernes Sundhedstilstand og andre Forhold, der bør tages i Betragtning, overhovedet kan anses forsvarligt at tilbageholde nogen Del af den bidragspligtiges Arbejdsfortjeneste. Findes det forsvarligt at tilbageholde en Del af en bidragspligtig Familieforsørgers Løn, kan det i Almindelighed paalægges Arbejdsgiveren at tilbageholde indtil $\frac{1}{4}$ af Lønnen.

Naar Begæring om et Bidrags Afsoning foreligger fra den bidragspligtiges Forsørgelseskommune, og der af den bidragspligtige fremsættes Tilbud om afdragsvis Betaling af Bidraget, bør dette Tilbud forelægges Forsørgelseskommunen. Indgaar denne paa den tilbudte Ordning, gøres den bidragspligtige bekendt hermed og med, at han maa sende Afdragene direkte til Forsørgelseskommunen. Bidragsresolutionen og eventuelle

*) Blanketter til Meddelelse af saadant Paalæg kan faas hos Olaf O. Barfod & Co., Gyldenløvesgade 10, København.

andre Bilag, som Forsørgelseskommunen skal have tilbage, tilbagesendes denne. Har Politimesteren modtaget Afsoningssagen fra Amtet, underrettes dette om den trufne Ordning, medens Bidragsresolutionen og eventuelt andre Bilag, som Forsørgelseskommunen skal have tilbage, tilbagesendes denne direkte. Ønsker Forsørgelseskommunen paa Grund af Afdragenes Udebliven Afsoningssagen genoptaget, maa Begæring herom fremsættes til Politimesteren, der derefter fremmer Sagen hurtigst muligt.

B. Bidrag, der ikke er udbetalt forskudsvis af det offentlige.

Naar en bidragsberettiget henvender sig til Politiet om Inddrivelse af et forfaldent Bidrag, er Politiet pligtig at bistaa hermed. Politiet afkræver først den bidragspligtige Beløbet. Betales Bidraget ikke, gives der den bidragspligtiges Arbejdsgiver Paalæg om at tilbageholde Bidraget i den bidragspligtiges Løn i Overensstemmelse med det under Afsnit A herom anførte. Endvidere vejleder Politiet den bidragsberettigede til at fremsætte Begæring om Udpantning. Opnaas der ikke Dækning for Bidraget, skal Politiet endelig vejlede den bidragsberettigede med Hensyn til Fremsettelse af Begæring om Afsoning.

Bestemmelserne i Afsnit A, sidste Stykke, finder tilsvarende Anvendelse paa Sager angaaende Afsoning af de her omhandlede Bidrag.

II.

For at muliggøre en mere effektiv Inddrivelse af Underholdsbidrag skal der i alle Tilfælde, hvor et Bidrag afkræves en bidragspligtig, straks tilvejebringes Oplysning om, hvorvidt den bidragspligtige er tilmeldt Opholdsstedets Folkeregister. Er den bidragspligtige ikke tilmeldt, paases det, at der sker Tilmeldelse, og eventuelle Overtrædelser af Lov om Folkeregistre Nr. 57 af 14. Marts 1924 eller af Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 10 og Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 16, jfr. Love Nr. 268 og 269 af 3. November 1924, paatales.

Foreligger der, naar et Bidrag skal afkræves en bidragspligtig, ingen Oplysning om dennes Opholdssted, bør dette altid, forinden der foretages Efterlysning, søges oplyst ved Henvendelse til den bidragspligtiges Forældre, Plejeforældre, Søskende eller andre Paarørende, og nærmere Undersøgelse eventuelt iværksættes paa Grundlag af de Oplysninger, der herved fremskaffes om den bidragspligtige. Haves der ingen Oplysninger om den bidragspligtiges Paarørende, rettes der Anmodning til den Overøvrighed, der har udfærdiget det paagældende Bidragsskema, om at meddele de Oplysninger i saa Henseende, som indeholdes i Bidragssagens Akter. Sager vedrørende de heromhandlede Eftersøgninger fremmes med størst mulig Hurtighed. Om de Oplysninger, der skønnes at være af Betydning ved fremtidige Eftersøgninger af den bidragspligtige, sker der Paategning paa Bidragsresolutionen, jfr. herved Justitsministeriets Cirkulære Nr. 25 af 20. Februar 1912.

Justitsministeriet, den

**FORENINGEN AF POLITIMESTRE
I DANMARK**

Bilag 2.

Den 7. December 1928.

Bestyrelsen for Foreningen af Politimestre i Danmark tillader sig herved at fremkomme med nogle Bemærkninger angaaende de i Lovene Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 omhandlede Normalbidrag.

Ved Justitsministeriets Cirkulære Nr. 7 af 22. Januar 1925, jfr. nu Justitsministeriets Skrivelse Nr. 172 af 8. Oktober 1928, forhøjedes alle Bidrag, der i Henhold til ovennævnte Love er paalagte til Børn i eller udenfor Ægteskab og til Moderen udenfor Ægteskab, og hvis Størrelse ved Overøvrighedens Resolution eller ved Justitsministeriets Cirkulære af 28. December 1920 var fastsat til det for Tidsrummet fra 1. Juli 1924 til 30. Juni 1925 gældende Normalbidrag paa Barnets Opholdssted, fra 1. Juli 1925 indtil videre til det i Følge Justitsministeriets Cirkulære af 22. December 1924 fastsatte Normalbidrag paa Barnets Opholdssted.

Bestyrelsen vilde finde det hensigtsmæssigt, om der tillagdes Politimestrene Beføjelse til at meddele Bidragsdokumenter af ovennævnte Art, der ikke efter deres Tekst lyder paa det paa Barnets Opholdssted til enhver Tid gældende Normalbidrag, men paa et bestemt Beløb, der er eller var Normalbidraget for Barnets Opholdssted ved Bidragsdokumentets Udfærdigelse, en Paategning gaaende ud paa, hvad der er det gældende Normalbidrag paa Barnets Opholdssted paa det Tidspunkt, da den forskudsvis Udbetaling af Bidrag efter Resolutionen finder Sted. Saafremt en saadan Beføjelse tillagdes Politimestrene, synes den naturligt ogsaa at burde omfatte de Bidragsdokumenter, der fremkommer paa Politikontorerne, naar Barnemødre, der ikke opfylder Betingelserne for forskudsvis Udbetaling af Normalbidragene, anmoder om Politiets Medvirkning ved Inddrivelse af Bidrag.

Samtidig skal man udtale det ønskelige i, at alle Bidragsdokumenter, der fastsætter Bidraget til Normalbidraget, havde en ligelydende Tekst, i hvilken Henseende man finder den af Vejle og mulige andre Amter benyttede, nemlig „at Bidraget fastsættes til det paa Barnets Opholdssted til enhver Tid gældende Normalbidrag, for Tiden Normalbidraget for N. N. Amt, der udgør Kr.“ for særlig hensigtsmæssig.

Naar en Fremgangsmaade som foranførte anvendtes, vilde der ogsaa opnaas, at det i alle Tilfælde blev Normalbidraget paa Barnets Opholdssted, der udbetaltes efter Bidragsdokumenter af ovennævnte Art, medens Forhøjelser til Normalbidraget paa Barnets Opholdssted nu kun sker efter direkte Anmodning af Barnemoderen, medens omvendt Nedsættelsen til dette kun sker efter Barnefaderens Anmodning. I de Tilfælde, hvor der paa Grund af Barnefaderens økonomiske Kaar ikke vilde være Anledning til at nedsætte Bidraget til det maaske væsentlige lavere Bidrag paa Barnets nye Opholdssted, vilde Barnemoderen kunne andrage om, at det hidtidige Bidrag maatte blive staaende ved Magt. Iøvrigt skal man i denne Forbindelse pege paa, at Barnefædre, paa hvem der først en Gang er givet Afsoningsordre, hurtigt lærer, at de, da Ordren kun lyder paa Normalbidraget paa Barnets Opholdssted, nemlig det af Forsørgelses-

kommunen refunderede Beløb, vil kunne nøjes med at betale dette lavere Bidrag, naar de blot udsætter Betalingen, til Afsoningsordre er meddelt, idet Barnemoderens Beføjelse til at begære Barnefaderen hensat til Afsoning af Differencen kun sjældent vil blive benyttet og endnu sjældnere vil føre til supplerende Afsoningsordre.

Saafermt der paa den foreslaaede Maade kunde foretages Ændringer i Normalbidragenes Beløb, vilde der — hvis man vilde anse saadant for paakrævet — om Ændringerne kunne ske Forkyndelse for Barnefaderen, men man skal dog bemærke, at saadan Forkyndelse ikke har været forlangt med Hensyn til de Forhøjelser, der er sket i Medfør af ovennævnte Cirkulære Nr. 7 af 22. Januar 1925 og tidligere Cirkulærer af lignende Indhold.

Ved en Ordning som den foran foreslaaede vilde megen Korrespondance mellem Politikontorerne og Amterne spares, og Sagerne kunde ekspederes hurtigere, idet Politikontorerens Indstillinger til Amterne om Forhøjelse af Bidraget til Normalbidraget paa Barnets Opholdssted altid tages til Følge af disse, naar der fra Barnemødre sker Anmodning til Politikontorerne om, at Underholdsbidrag, der er fastsat som Normalbidrag, maa blive forhøjede til det gældende højere Bidrag paa Barnets Opholdssted — være sig, fordi der er sket Forhøjelse af Normalbidraget, eller der er sket Tilflytning til et Amt, hvor der er et højere Normalbidrag end det i det fraflyttede.

Ogsaa i en anden Forbindelse vil en Ordning som den nævnte være hensigtsmæssig for Politikontorerne. Barnemødrene, der begærer forskudsvis Udbetaling af Normalbidraget, forstaar ofte kun vanskeligt, at der udbetales dem et mindre Beløb end det, Bidragsdokumentet lyder paa, nemlig i de Tilfælde, hvor Normalbidraget er blevet nedsat. Denne Ulempe vilde hæves, naar Dokumentet hver Gang, der er sket Ændring af Normalbidraget, forsynedes med Paategning om det gældende Normalbidrag. Der opstaar ogsaa ret ofte Misforstaaelser hos de refunderende Kommuner, idet disse vildledes af, at Dokumentet lyder paa eet Beløb, men Refusionsbegæringen paa et andet, nemlig det gældende Normalbidrag, hvilke Misforstaaelser kan give Anledning til Korrespondance og Berigtigelse af Pengeforsendelser, hvad der ved en Ordning som ovennævnte kunde undgaas.

Hvis Ministeriet kunde bifalde en Ordning, som den her nævnte, vilde der fremtidig for Overøvrigheden af Politikontorerne kun være at forelægge til Afgørelse Forhøjelser og Nedsættelser af Bidrag, der i Bidragsdokumenterne er ansatte uafhængigt af Normalbidragene til højere eller lavere Beløb, end disse andrager.

P. F. V.

Fritsche.

Til

Justitsministeriet.

Cirkulære til Overpræsidenten i København, Amtmændene og Politimestrene angaaende Udfærdigelse af Bidragsresolutioner.

Justitsministeriet fastsætter herved følgende Bestemmelser om Udfærdigelse af Overøvrighedsresolutioner angaaende Underholdsbidrag:

I.

Ved Udfærdigelse af Overøvrighedsresolutioner angaaende Underholdsbidrag til Børn i eller udenfor Ægteskab, ved hvilket Bidraget fastsættes til de i § 8 i Love Nr. 130 og 131 af 27. Maj 1908 ommeldte Normalbidrag, bør Bidraget — i Overensstemmelse med hvad der allerede nu sker i flere Amter — ikke fastsættes til et bestemt Beløb, men til *det for Barnets Opholdssted til enhver Tid gældende Normalbidrag.*

Til Brug ved Udfærdigelse af Bidragsresolutioner for Børn udenfor Ægteskab har Justitsministeriet udarbejdet Formularer, henholdsvis angaaende endnu ikke fødte Børn og angaaende fødte Børn, hvilke Formularer fremtidig vil være at benytte ved Udfærdigelsen af Resolutioner paa Normalbidraget for Børn udenfor Ægteskab. Eksemplarer af disse Formularer vil blive tilstillet Overøvrighederne.

II.

I alle Sager vedrørende Underholdsbidrags Fastsættelse skal der fremtidig tilvejebringes Oplysning om, hvorvidt den bidragspligtige er tilmeldt Opholdsstedets Folkeregister. Er den bidragspligtige ikke tilmeldt, paases det, at der sker Tilmeldelse, og eventuelle Overtrædelser af Lov om Folkeregistre Nr. 57 af 14. Marts 1924 eller af Lov Nr. 131 af 27. Maj 1908 § 10 og Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908 § 16, jfr. Love Nr. 268 og 269 af 3. November 1924, paatales.

III.

I Lighed med, hvad der angaaende Bidrag til Børn udenfor Ægteskab er foreskrevet ved § 1, 10. Stk. i Lov Nr. 130 af 27. Maj 1908, jfr. Lov Nr. 113 af 29. April 1913 § 1, bør der fremtidig ogsaa i alle andre Tilfælde, hvor periodiske Bidrag fastsættes eller stadfæstes, gives Oplysning i den paagældende Overøvrighedsbestemmelse om den bidragspligtiges Fødested, Fødselsdag og Fødselsaar. Der skal derhos altid søges fremskaffet Oplysning om, hvor den paagældende er forsørgelsesberettiget, og Bidragsdokumentet forsynes med Paategning herom.

IV.

Naar Begøring fremsættes fra Politiet eller fra kommunale Myndigheder om til Benyttelse ved Inddrivelse af Underholdsbidrag at erholde udfærdiget Genpart af en Bidragsresolution, bør en saadan Genpart udfærdiges, men den bør øverst paa Dokumentets Forside paa tydeligt fremtrædende Maade forsynes med Paategning om, at den kun maa benyttes af Politiet og kommunale Myndigheder.

Justitsministeriet, den